

“भीठे बच्चे- यस समय यस दुनियाँलाई श्रीमतको आवश्यकता छ, श्रीमतबाट नै कौडीबाट हीराजस्तो बन्छ, सबैको गति सद्गति हुन्छ।”

प्रश्न:- सर्वशक्तिमान् बाबामा कुन चाहिँ शक्ति छ, जुन मनुष्यमा छैन?

उत्तर:- रावणलाई मार्ने शक्ति एक सर्वशक्तिमान् बाबामा छ, मनुष्यमा छैन। रामको शक्ति सिवाय यो रावण मर्न सक्दैन। बाबा जब आउनुहुन्छ, तब तिमी बच्चाहरूलाई यस्तो शक्ति दिनुहुन्छ, जसबाट तिमी पनि रावणमाथि जित पाउँछौ।

ओम् शान्ति। प्यारा बच्चाहरूलाई थाहा छ- यो होली हंसको सभा हो, यहाँ सबै ब्राह्मण बसेका छन्। पवित्रलाई ब्राह्मण भनिन्छ, अपवित्रलाई शूद्र वर्णको भनिन्छ। जो पुरुषार्थी छन्, उनीहरूलाई हाफ कास्ट भनिन्छ। न यहाँको, न वहाँको। एक पाउ पारी जाने नाउमा, एक पाउ यताको नावमा भयो भने चिरिन्छौ। त्यसैले निर्णय गर्नुपर्छ- कता तर्फ जाने? यदि कुनै असुर बसेको छ भने विघ्न पार्छ। यो कसले सम्झाउँछ? शिवबाबाले। शिवको लागि नै बाबा अक्षर मुखबाट निस्कन्छ। शिवबाबा नै झोली भर्नेवाला हुनुहुन्छ। बाबाबाट अवश्य वर्सा मिल्छ। शिवका कति धेरै मन्दिर छन्, उहाँ हुनुहुन्छ निराकार, विश्वका रचयिता। विश्वमा लक्ष्मी-नारायणको राज्य थियो, बाबाबाट अवश्य वर्सा मिलेको हुनुपर्छ। अहिले तिमी शूद्रबाट ब्राह्मण बनेका छौ, शूद्र हुन् पत्थरबुद्धि, लक्ष्मी-नारायण त पारसबुद्धि थिए नि। मायाबाट बुद्धि मारिन्छ। मायाको नाम यहाँ प्रसिद्ध छ। यस समय माया रावणको राज्य छ अर्थात् रावण सम्प्रदाय छ। त्यसैले रावणलाई मार्छन्, तर मर्दैन। रामको शक्ति सिवाय रावणमाथि जित पाउन सकिँदैन। सर्वशक्तिमान्बाट नै शक्ति मिल्न सक्छ। उहाँ त हुनुहुन्छ एक परमपिता परमात्मा। उहाँको न सूक्ष्म शरीर छ, न स्थूल- यो पनि कसैको बुद्धिमा आउँदैन- उहाँ निराकार फेरि कसरी आउनु भयो? आत्माले अंगहरू विना त कर्म गर्न सक्दैन। केही पनि बुझ्दैन, यसैले पत्थरबुद्धि भनिन्छ। बाबा बसेर सम्झाउनुहुन्छ- भगवान् सर्वोच्च हुनुहुन्छ। उहाँको सबैको भन्दा उच्च मत छ। नत्र भगवान्को स्मरण किन गर्छन्। उहाँको मत स्मरण गर्छन्। अवश्य भगवान् आउने पनि ड्रामामा पार्छ। मनुष्यले बुझ्दैनन्। धेरैले भन्छन्- क्राइस्ट भन्दा ३ हजार वर्ष पहिले गीता सुनाइएको थियो। तर यो त भन- गीता कुन राष्ट्रमा, कुन युगमा सुनाइएको हो र कसले सुनायो? एकै शास्त्रमा कृष्ण भगवानुवाच लेखिएको छ, फेरि रुद्र ज्ञान यज्ञ पनि भनिन्छ। रुद्र त शिवबाबालाई भनिन्छ। कृष्णलाई कहिल्यै बाबा भनिँदैन। शिवबाबा नै ज्ञानको सागर, आनन्दको सागर हुनुहुन्छ त्यसैले त भक्तहरूले पुकार्छन्। सम्झन्छन्- भक्ति गरेपछि भगवान् मिल्छ। ठीक छ, भक्ति कहिले सुरु हुन्छ? भगवान् कहिले मिल्नु हुन्छ? पाप आत्माहरूको दुनियाँबाट पुण्य आत्माहरूको दुनियाँमा कहिले जानुपर्छ? यो कसैले जान्दैन। तिमी पनि शूद्र वर्णका थियौ। अहिले तिमी ब्रह्मा मुख वंशावली ब्राह्मण कहलाउँछौ। ब्राह्मण कसले बनायो? शिवबाबाले। उहाँ हुनुहुन्छ रचयिता। ब्राह्मण वर्ण हो सबैभन्दा उच्च। ब्राह्मणको चोटी पनि छ किनकि साकारमा छौ नि। तर उनीहरूलाई बनाउने निराकार हुनुहुन्छ। उहाँ परमपिता परमात्मा मतलब परमात्मा, यो अक्षर पक्का याद गर। ड्रामा अनुसार जब सृष्टि तमोप्रधान बन्छ, तब मलाई आउनुपर्छ। म पनि ड्रामाको बन्धनमा बाँधिएको छु। तिमीलाई आएर पतितबाट पावन बनाएर सुख-शान्तिको वर्सा दिन्छु। बाँकी सबैलाई शान्तिको वर्सा मिल्छ। वास्तवमा सत्ययुग त्रेता नयाँ दुनियाँ

थियो, जुन रामले स्थापना गर्नुभयो। राम भन्दा पनि शिवबाबा अक्षर ठीक छ। शिवबाबा अक्षर सबैको मुखमा छ। बाबा नयाँ दुनियाँको रचयिता हुनुहुन्छ। उहाँ आएर वर्सा दिनुहुन्छ। गीता ब्राह्मणलाई नै सुनाउनु छ। जब शूद्रबाट ब्रह्मा मुख वंशावली ब्राह्मण बनून्, तब उनीहरूलाई गीता सुनाउनुभयो। ब्राह्मणहरूको ज्ञानको तेस्रो नेत्र खोलिएको भयो। त्यसैले भनिन्छ— ज्ञान अञ्जन सद्गुरु दिया, अज्ञान अन्धेर विनाश। बच्चाहरूले भन्छन्— बाबा नर्कजस्तो दुनियाँबाट अब स्वर्गमा लैजानुहोस्। यो हो शिव भगवानुवाच, शिवाचार्य उवाच। शिवाचार्य (शिवबाबा)ले बेहदको संन्यास सिकाउनुहुन्छ। शंकराचार्यको हो हदको संन्यास। बेहदका बाबा भन्नुहुन्छ— पुरानो दुनियाँलाई भुल। अब तिमीलाई सदा सुखको दुनियाँमा चलनु छ। कृष्णपुरी र कंसपुरी भनिन्छ छ नि। कृष्णपुरी सत्ययुगलाई, कंसपुरी कलियुगलाई भनिन्छ। दुवै एकसाथ हुन सक्दैनन्। सत्ययुगमा फेरि कंस कहाँबाट आउने? बुद्धिले काम लिनुपर्छ नि। अब बाबा स्वयम् आउनु भएको छ स्वर्गको अथाह सुख दिन।

बाबा भन्नुहुन्छ— यस अन्तिम जन्ममा जो पढ्यौ, पढ्यौ। फेरि त राजाई स्थापना भइहाल्छ। बाबा नै आएर शूद्रबाट ब्राह्मण सो देवता बनाउनुहुन्छ। उनीहरूले हिन्दूलाई क्रिश्चियन वा बौद्धी बनाउँछन्। तर यो कहिल्यै सुनेका छौ— शूद्र वर्णलाई ब्राह्मण वर्ण बनाए? यो त शिवबाबाको नै काम हो। उहाँले नै फेरि ब्राह्मणलाई देवता बनाउनुहुन्छ। हरेकले आफूलाई सोधोस्— म कुन धर्ममा र कुन वर्णको थिएँ? गुरु को थियो? शास्त्र कुनचाहिँ पढ्दथेँ? गुरुबाट के मन्त्र लिएँ? फेरि कहिलेबाट शिवबाबाले ब्रह्माद्वारा ब्राह्मण वर्णमा ल्याउनुभयो? यो हरेकबाट लेखाउनुपर्छ। अब तिमी बच्चाहरूलाई त बाबा भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर। माया रावणले तिमीहरूको के दुर्दशा गरिदिएको छ। अब तिमी ब्राह्मण सम्प्रदाय बनेका छौ, फेरि दैवी सम्प्रदाय बन्नु छ। तिमीलाई निराकार परमपिता परमात्माले कन्भर्ट गर्नु भएको छ। बच्चाहरूले हरेकबाट लेखाउनु छ— कुन धर्मका थियौ, कसलाई पूजा गर्थ्यौ? गुरु बनाउनुभयो कि भएन? फेरि ब्राह्मण वर्णमा कसले ल्यायो? यी बाबाले पनि लेख्छन्— म हिन्दू धर्मको कहलाउँथे। गुरु धेरै बनाएँ। शास्त्र धेरै पढेँ। सिक्ख धर्मवाला भन्छन्— हामी सिक्ख धर्मका हौं। केवल हिन्दुहरूलाई आफ्नो देवी-देवता धर्मको बारेमा थाहा छैन। यस्तो होइन— सिक्ख धर्मवालाले आफूलाई देवता कहलाउँछन्। हरेकले आफूलाई आफ्नो धर्मको नै कहलाउँछ। अब बाबा भन्नुहुन्छ— जो शिवका भक्त वा शिवका रचना देवी-देवताका भक्त छन्, उनीहरूलाई सुनाउनु छ। उनीहरूले राम्रोसँग सुन्छन्। सत्ययुग त्रेतामा वास्तवमा सूर्यवंशी, चन्द्रवंशी थिए, जसका चित्र पनि छन्। अंग्रेजीमा डिटिज्म भनिन्छ। अहिले बाबाले देवी-देवता धर्मको स्थापना गरिरहनु भएको छ। अब तिमी ब्राह्मण वर्णबाट देवता वर्णवाला बनिरहेका छौ। तिमी नै आफैं पूज्य आफैं पुजारी बन्छौ। सत्ययुगमा पूज्य थियौ। बाबा भन्नुहुन्छ— म त सदैव पूज्य हुँ। अहिले तिमी यहाँ आएका हौ राजयोग सिक्न। भविष्य २१ जन्मको लागि शिवबाबाबाट वर्सा लिन। त्यसैले अनुसरण गर्नुपर्छ। जबसम्म तिमी ब्रह्मा वंशी बन्दैनौ, ब्राह्मण कसरी कहलाउँछौ? अच्छा! आज भोग छ। ब्राह्मणलाई खुवाउने पनि चलन बनेको छ। बाँकी ज्ञानको यस सँग केही सम्बन्ध छैन। यहाँ त हुन्छ ज्ञान सागर र ज्ञान गंगाको मिलन। वहाँ फेरि देवता र तिमी ब्राह्मणको मेला लाग्छ, यसमा अलमलिने कुरा छैन। बाबा भन्नुहुन्छ— देह सहित देहका सबै सम्बन्धीबाट ममत्व मेटाउँदै जाऊ। म एकलाई याद गर्नु भन्ने अन्त्य मति सो गति हुन्छ। म प्रतिज्ञा गर्छु— तिमीलाई स्वर्गमा पठाउँछु। सधैं क्लासमा सोध— शिवबाबा सँग प्रतिज्ञा गर्नुहुन्छ? शिवबाबा

भन्नुहुन्छ— मेरो मतमा चल। बाबाको श्रीमत प्रसिद्ध छ। श्रीमत अर्थात् श्रेष्ठ मत। ब्रह्माको मत पनि गाइन्छ। ब्रह्मा भन्दा पनि ब्रह्माका पिता शिवबाबा उच्च हुनुहुन्छ नि। जब भोजनको लागि बस्छौ, त्यतिबेला पनि शिवबाबालाई याद गर। मस्ट बिलबेड बाबा हुनुहुन्छ। मानौं उहाँको साथमा हामी भोजन खाइरहेका छौं। यस यादबाट धेरै तागत आउँछ। तर बच्चाहरूले घरी-घरी भुल्छन्। दुनियाँलाई अब शिवबाबाको श्रीमतको आवश्यकता छ, किनकि बाबा नै सर्वका सद्गति दाता, पतित-पावन हुनुहुन्छ नि। बाबा र वर्सालाई याद गर्नु छ। मायाले विघ्न पनि अनेक प्रकारका ल्याउँछ, त्यस सँग डराउनु हुँदैन। ज्ञान त धेरै सहज छ। बाँकी योगमा रहनु, एक सँग बुद्धियोग जोड्नु, यसमा नै मेहनत छ। अरू तिर भट्किनु भन्दा त एक शिवबाबालाई याद गर्नु राम्रो हो नि। गीता पढ्ने पनि कुरा छैन। जब बाबा स्वयं आउनु भएको छ। बाँकी सबै शास्त्र भए बाल-बच्चाहरू, तिनीहरूबाट वर्सा मिल्न सक्दैन। बेहदको वर्सा एकै बेहदको बाबाबाट मिल्छ। अच्छा!

बाबादादा त बच्चाहरूका सामुने बस्नु भएको छ। बाबा भन्नुहुन्छ— म तिमी बाबा ब्रह्माद्वारा मम्माको, दादाको, बच्चाहरूको सबैको याद-प्यार दिन्छु। अच्छा!

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते। रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सारः—

- १) मस्ट बिलवेड बाबालाई साथमा राखेर भोजन खानु छ। एक बाबा सँग नै बुद्धियोग जोड्नु छ। एकको श्रीमतमा चलनु छ।
- २) बुद्धि द्वारा बेहदको पुरानो दुनियाँलाई भुल्नु छ, यसको नै संन्यास गर्नु छ।

वरदानः— तुफानलाई उड्ती कलाको तोहफा सम्झिने वाला अखण्ड सुख शान्ति सम्पन्न भव

अखण्ड सुख शान्तिमय, सम्पन्न जीवनको अनुभव गर्नको लागि स्वराज्य अधिकारी बन। स्वराज्य अधिकारीको लागि तुफान अनुभवी बनाउनेवाला उड्ती कलाको तोहफा बन्छ। उनीहरूलाई साधन, सहयोग वा प्रशंसाका आधारमा सुखको अनुभूति हुँदैन। परमात्मा प्राप्तिको आधारमा अखण्ड सुख शान्तिको अनुभव गर्छन्। कुनै पनि प्रकारको अशान्ति गर्नेवाला परिस्थितिले उनीहरूको अखण्ड शान्तिलाई खण्डित गर्न सक्दैन।

स्लोगनः— सदा भरपूरताको अनुभव गर्नको लागि आशीर्वाद देऊ र आशीर्वाद लेऊ।

साकार मुरलीबाट गीताका भगवान्लाई सिद्ध गर्ने प्वाइन्टहरू (क्रमशः पार्ट ३)

१. भारतको योगको धेरै महिमा छ। तर त्यो योग कसले सिकाउँछ— यो कसैलाई थाहा छैन। गीतामा कृष्णको नाम राखिदिएका छन्। अब कृष्णलाई याद गर्नाले त एउटा पनि पाप काटिदैन किनकि उनी त शरीरधारी हुन्। शरीर पाँच तत्त्वले बनेको छ, त्यसलाई याद गर्नु भनेको माटोलाई, ५ तत्त्वलाई याद गर्नु हो। शिवबाबा त अशरीरी हुनुहुन्छ त्यसैले भन्नुहुन्छ अशरीरी बन, म बाबालाई याद गर।

२. हे पतित पावन बनेर तिमी याद गछौं, उहाँ पतित पावन भगवान् रचयिता त एकै हुनुभयो नि। यदि कुनै मनुष्यले आफूलाई भगवान् कहलाउँछ भने पनि कहिल्यै भन्दैन— तिमी मेरा बच्चाहरू हो। कि भन्छन्— तत्त्वम् या भन्छन् ईश्वर सर्वव्यापी हुनुहुन्छ। हामी पनि भगवान्, तिमी पनि भगवान्, जहाँ देखे पनि तिमी नै तिमी। पत्थरमा पनि तिमी, यस्तो भन्छन्। तर तिमीहरू मेरा बच्चाहरू हो, यो भन्न सक्दैनन्। यो बाबाले नै भन्नुहुन्छ— हे मेरा प्यारा रूहानी बच्चाहरू।

३. जसरी ब्यारिस्टरी, डाक्टरी आदि सबैको किताब हुन्छ, यस्तै यी लक्ष्मी-नारायण पनि पढाइबाट बनेका हुन्। यिनीहरूको फेरि किताब हो गीता। अब गीता जसले सुनाउनुभयो, उहाँको नाम नै बदलिदिएका छन्। शिव जयन्ती मनाउँछन्, तर शिवले गीताको ज्ञान दिएर कृष्णपुरीको मालिक बनाउनुभयो, यो जान्दैनन्।

४. कृष्ण स्वर्गका मालिक थिए, तर मनुष्यले स्वर्गलाई जान्दैनन्। यसैले भनिदिन्छन्— कृष्णले द्वापरमा गीता सुनाए। कृष्णलाई द्वापरमा लिएर गएका छन्, लक्ष्मी-नारायणलाई सत्ययुगमा, रामलाई त्रेतामा, लक्ष्मी-नारायणको राज्यमा उपद्रो देखाउँदैनन्। कृष्णको राज्यमा कंस, रामको राज्यमा रावण आदि देखाएका छन्। यो कसैलाई थाहा छैन— राधा कृष्ण नै लक्ष्मी-नारायण बन्छन्। बिलकुलै अज्ञान अँध्यारो छ।

५. मनुष्यले गीता सुन्छन् भने सम्झन्छन् कृष्ण भगवानुवाच। कृष्णको साथसँग सबैको प्रेम छ, कृष्णलाई नै झुलामा झुलाउँछन्। अब तिमीले सम्झन्छौ हामीले कसलाई झुलाउने? बच्चाहरूलाई झुलाइन्छ, बाबालाई त झुलाउन सकिदैन। तिमी शिवबाबालाई झुलाउँछौ? उहाँ बालक त बन्नुहुन्न, पुनर्जन्ममा आउनुहुन्न। उहाँ बिन्दु हुनुहुन्छ, उहाँलाई के झुलाउने।

६. कृष्णको धेरैलाई साक्षात्कार हुन्छ, कृष्णको मुखमा विश्वको गोला छ किनकि उनी विश्वको मालिक बन्छन्। त्यसैले माताहरूले विश्वरूपी मखन उनका मुखमा देख्छन्।

७. गीता शिव भगवान्ले सुनाइएको हो, उहाँले नै ब्रह्माद्वारा राजयोग सिकाउनुहुन्छ। मनुष्यले त कृष्ण भगवान्को गीता सम्झिएर कसम उठाउँछन्। उनीहरूलाई सोध— कृष्णलाई हाजिर नाजिर जान्ने कि भगवान्लाई? भन्छन्— ईश्वरलाई हाजिर नाजिर जानेर, सत्य बोल। यसरी दुविधा भयो नि। यसबाट त कसम पनि झुटो हुन जान्छ।

८. यो गीता ज्ञान स्वयं शिवबाबाले सुनाइरहनु भएको छ। यसमा कुनै शास्त्र आदिको कुरा छैन। यो पढाइ हो। किताब गीता त यहाँ छैन। बाबाले पढाउनुहुन्छ, किताब कहाँ हातमा लिनुहुन्छ। फेरि यो गीता नाम कहाँबाट आयो? यी धर्मशास्त्र बन्छन् नै पछि। सर्वशास्त्रमयी शिरोमणि गीता भनेर गाइएको छ, गीताको ज्ञान ज्ञानको सागर बाबाले पढाइरहनु भएको छ। उहाँले हातमा कुनै शास्त्र आदि उठाउनुहुन्न। उहाँ त भन्नुहुन्छ— बच्चाहरू तिमी म बीजलाई याद गछौं भने सारा वृक्ष बुद्धिमा आउँछ।

९. मुख्य हो गीता। गीतामा भगवान्को ज्ञान छ। त्यसमा सबैभन्दा ठूलो कुरा हो— याद गर्ने। घरी-घरी भन्नुपर्छ— मन्मनाभव। अहिले तिमी गीताको ज्ञान सुनिरहेका छौ। अहिले गीताको पार्ट चलिरहेका छ बाबा (भगवान्)बाट पढिरहेका छौ। भगवानुवाच, उहाँ भगवान् त एकै हुनुहुन्छ। उहाँ शान्तिको सागर हुनुहुन्छ। रहन पनि शान्तिधाममा रहनुहुन्छ, जहाँ तिमी आत्माहरू पनि रहन्छौ।

१०. कृष्णलाई परमपिता भन्न सकिँदैन। आत्माले भन्छ— हे परमपिता, त्यसैले निराकार हुनुहुन्छ। निराकार बाबा आत्मालाई भन्नुहुन्छ— मलाई याद गर। म नै पतित पावन हुँ, मलाई बोलाउँछन् पनि— हे पतित पावन आउनुहोस्। कृष्ण त देहधारी हुन्। मेरो त कुनै शरीर छैन। म निराकार हुँ, मनुष्यको बाबा होइन, आत्माहरूको बाबा हुँ।